
Mededelingenblad van het Sint Jozefkoor

Juni 2021, jaargang 31, nummer 2

Verhalen

Beste koorleden,

Verhalen scheppen een band. Dit komt omdat verhalen inzicht geven in de beweegredenen van mensen. Niets verbindt mensen sterker dan eenzelfde gedachtegang of motivatie. Mensen zijn veelal emotioneel ingesteld en verplaatsen zich in de “hoofdpersoon” van een verhaal. Zij vergelijken zichzelf hiermee, omdat zij zichzelf dan in de situatie herkennen. Gelijkenissen zorgen voor een gevoel van verbondenheid.

In deze uitgave zijn weer een aantal persoonlijke verhalen opgenomen met herinneringen aan de tijd als zangertje tot heden. Ieder met zijn eigen geschiedenis, veelal “uitvliegend” van Sint Jozefzangertjes en Sint Jozefkoor naar andere koren, in de regel door persoonlijke omstandigheden zoals het zich vestigen buiten de parochie. Want volgens het credo van Theo Driessen: je zingt simpelweg in de kerk van de parochie waartoe je behoort. Ieder voor zich zal zijn eigen beleving hebben overgehouden aan al die jaren koorzanger zijnde. Wat ons echter bindt is de gemeenschappelijkheid van ervaringen en de trouw aan het opluisteren van de wekelijkse liturgie; als kind, puber, adolescent en volwassene. Het is fijn dat reeds 5 leden de moeite hebben genomen hun herinneringen op papier te zetten dan wel te delen met Wim die er een mooi verhaal

van heeft weten te maken. Ik moedig eenieder nogmaals aan dit voorbeeld te volgen. Zoals ik in het vorige mededelingenblad vermeldde zullen we deze verhalen ook een plaats geven in het jubileumboek.

Het werk aan het boek over de geschiedenis van ons koor vordert gestaag. De structuur is opgezet en voor een groot aantal delen is de inhoud ook al aan het papier toevertrouwd. Jos heeft er reeds zeer veel tijd aan besteed waarbij het bestuur (slechts) een “redigerende” rol heeft. Binnenkort zal het bestuur zich ook gaan buigen over de opzet en inhoud van het *draaiboek* voor de diverse evenementen in 2022-2023. Mochten wij hierbij extra hulp nodig hebben voor de organisatie dan vertrouw ik op jullie medewerking en inzet. Het eeuwfeest vieren we uiteindelijk in eenheid als koor. Naast herkenning in ieders herinneringen zal ook *dat* onze verbondenheid versterken.

Hans van Saaze

Rooster juni – november 2021

juni

Zo. 06-06	Feest van het H. Sacrament
Za. 12-06	repetitie (<i>onder voorbehoud</i>)
Zo. 13-06	11 ^{de} zondag door het jaar
Za. 19-06	repetitie (<i>onder voorbehoud</i>)
Zo. 20-06	12 ^{de} zondag door het jaar
Za. 26-06	<i>geen repetitie</i>
Zo. 27-06	13 ^{de} zondag door het jaar

juli

Za. 03-07	repetitie (<i>onder voorbehoud</i>)
Zo. 04-07	14 ^{de} zondag door het jaar
Za. 10-07	laatste repetitie voor de vakantie (<i>onder voorbehoud</i>)
Zo. 11-07	15 ^{de} zondag door het jaar
Zo. 18-07	16 ^{de} zondag door het jaar
Zo. 25-07	17 ^{de} zondag door het jaar

augustus

Zo. 01-08	18 ^{de} zondag door het jaar
Zo. 08-08	19 ^{de} zondag door het jaar
Zo. 15-08	Maria Tenhemelopneming
Zo. 22-08	21 ^{ste} zondag door het jaar
Zo. 29-08	22 ^{ste} zondag door het jaar

september

Za. 04-09	repetitie
Zo. 05-09	23 ^{ste} zondag door het jaar
Za. 11-09	repetitie
Zo. 12-09	24 ^{ste} zondag door het jaar
Za. 18-09	repetitie
Zo. 19-09	25 ^{ste} zondag door het jaar
Za. 25-09	<i>geen repetitie</i>
Zo. 26-09	26 ^{ste} zondag door het jaar

oktober

Za. 02-10	repetitie
Zo. 03-10	27 ^{ste} zondag door het jaar
Za. 09-10	repetitie
Zo. 10-10	28 ^{ste} zondag door het jaar
Za. 16-10	repetitie
Zo. 17-10	29 ^{ste} zondag door het jaar
Za. 23-10	repetitie
Zo. 24-10	30 ^{ste} zondag door het jaar
Za. 30-10	<i>geen repetitie</i>
Zo. 31-10	31 ^{ste} zondag door het jaar

november

Ma. 01-11	Allerheiligen
Za. 06-11	repetitie
Zo. 07-11	H. Willibrord
Za. 13-11	repetitie
Zo. 14-11	33 ^{ste} zondag door het jaar
Za. 20-11	repetitie
Zo. 21-11	Christus Koning; Ceciliafeest; afsluiting B-jaar.

Van koor naar koor... tot voorzanger

Op de Sint Jozefschool werd aan de B-kant gezongen en dankzij mijn overgang van klas 1a naar klas 2b werd ik Sint Jozefzangertje. Mijn oudste broer zat aan de A-kant en bleef daar tot einde lagere school; broers die na mij op de school kwamen begonnen allemaal aan de B-zijde. Daar is het allemaal begonnen denk ik (de zanglessen werden na schooltijd gegeven) al ging dat niet altijd als vanzelf. Er waren nogal eens momenten dat iedereen naar huis werd gestuurd als Driessen het op zijn heupen had. De dag daarna stond er op een bord (in de hal bij de ingang van de Sint Jozefschool) dat er zangers werden gevraagd. Daar kwam ik mooi vanaf (die zanglessen dacht ik toen), ware het niet dat bij het uitgaan van de school Driessen je op stond te wachten, je bij de jas pakte en zei: "naar de zangles jij!".

De St. Jozefzangertjes rond 1950. Ik zit gehurkt op de eerste rij, 5^e van links

Van het jongenskoor met de nodige huwelijksmissen en begrafeningen was het zo niet als zangertje dan wel als misdienaar door naar het mannenkoor. De gang van het Theo Driessen Instituut naar de St. Jozefkerk op de zondagochtend met boekenkisten dragend vers in het

geheugen. Op een gegeven moment werden zangers “vrijwillig verplicht” aangesteld om op het Rozenhof te gaan zingen in de kapel van de nonnen met een harmonium als orgel. In eerste instantie was dit om toerbeurt maar al gauw werden we een vaste groep.

Mijn huwelijksdag leverde het nodige gedoe op tussen de pastoor van de Bernadetteparochie en Driessen. De pastoor wilde in eerste instantie geen zangertjes maar uiteindelijk hebben ze toch voor ons gezongen. We nestelden ons op de Noord-Koninginnewal en dat was de Lambertusparochie. Walter Koolen was daar dirigent van het gregoriaans koor en vroeg of ik bij zijn koor wilde komen zingen. Dat leek me wel wat en aldus stapte ik over van het Rozenhof naar de Lambertus. Na jaren daar gezongen te hebben werd het zingen wreed verstoord door een andersdenkende geestelijkheid die vonden dat H. Missen met gitaar en Nederlandse liederen opgeluisterd moesten worden. Uiteindelijk werd het gregoriaans zo gedwarsboomd dat in de H. Mis de priester gewoon zijn ding deed zonder zich ook maar iets van de volgorde van koorzang aan te trekken. Het Lambertuskoor ging op die manier ter ziele.

Een ander koor volgde: het koor in het voormalige St. Lambertus ziekenhuis. Ik heb daar toch wel een paar jaar gezongen maar voelde mij er niet echt thuis en daar was het Rozenhofkoor weer in beeld. De kapel was er inmiddels niet meer en zo werd de Mis op zaterdagavond gezongen in de recreatieruimte. Hier ben ik blijven zingen totdat het Rozenhof (bejaardenhuis) tegen de grond ging om plaats te maken voor nieuwbouw. Ik woonde inmiddels in Helmond-Noord en daar hadden we het Pauluskoor: gregoriaans maar ook een gemengd koor. Het gemengd koor won het uiteindelijk van het gregoriaans koor.

Maar er zijn zoveel koren, dus niet getreurd: op naar de *Schola Cantorum van het Theo Driessen Instituut*. Jongens, wat was dat wat. Ik liet me vertellen dat hoe die mannen zongen de juiste manier was om het gregoriaans te zingen, namelijk *semiologisch*. Het was in eerste instantie zeer vermoeiend, vooral ook daar de dirigent nogal eens van mening veranderde hoe het gezongen moest worden. Daar de

dirigent het voor zichzelf op een gegeven moment kwalitatief niet meer verantwoord vond om met dit koor verder te gaan hield ook dit koor op te bestaan.

Het eerdergenoemde Pauluskoor kon wel wat zangers gebruiken maar dan alleen gregoriaans. En zo gingen verschillende mannen over naar het Pauluskoor. Ook hier kregen we op een gegeven moment dat vanwege de kwaliteit van het zingen en het ongemak van een niet meer goed functioneren van de zwaaiarm van de dirigent werd besloten om maar te stoppen. Zo heb ik na wat wikken en wegen me aangemeld bij het Sint Jozefkoor en werd aangenomen. Toen ik nog in het zeer grote Sint Jozefkoor zong dacht ik weleens: “wat die voorzangers doen, kan ik ook”. En nu na ongeveer 60 jaar mag ik met de voorzangers meedoen, fijn. Wat mijn wederhelft aangaat, ik heb in al die jaren niet een keer enige vorm van tegenwerking ondervonden wat het zingen aangaat. Mochten er mensen zijn die mijn herinnering lezen en denken: “nou Frans... dat lag of was toch anders” dan sluit ik me daarbij aan maar het zijn *mijn* herinneringen. Met name bij het Pauluskoor zijn de herinneringen niet meer zo helder daar er ook in de Schabbert gezongen werd en niet elke week.

Aan enkele koorreizen heb ik goede herinneringen. Bij gelegenheid van het stoppen van het Lambertuskoor zijn we, zeg maar als afscheid, naar de musical Anatevka geweest met Lex Goudsmid in de hoofdrol. Ook de studiereis van het Sint Jozefkoor naar Kevelaer in 2017, waar we psalmen uit het Vesperale van Margriet van Cortenbach hebben opgenomen, is mij heel goed bevallen.

Alle goeds!

Frans Verbakel

75 Jaar zingen pro Deo

Ik ben geboren in 1937 in de Heistraat, in de St. Jozefparochie. Zo kwam ik op de St. Jozef-jongensschool terecht. Bijna automatisch kwam ik bij de Sint Jozefzangertjes. Van die eerste tijd kan ik me nog maar enkele dingen herinneren. We hadden 2 x per week zangles. Toen we in de 6de klas zaten (1949) zongen we regelmatig rouw- en trouwmissen. We zongen 's zondags de vaste gezongen voor. We stonden dan vóór in de kerk in de middengang. Ook zongen we iedere maand het ziekenlof bij de zusters op de markt. Ik herinner mij ook nog dat ik als alt de mis *Pange Lingua* van Josquin des Prez zong. De gezamenlijke repetities waren in de Sint Jozefschool. Het was er zo vol dat een aantal zangers op de trap stond. Veel indruk maakte Witte Donderdag op mij. We zongen de mis vóór in de kerk, met toogjes aan.

In 1950 ging ik samen met Jan van Lieshout (uit de Willem Prinzenstraat) naar het Damiaan-college in St. Oedenrode. We kregen een Graduale om de wisselende gezangen te volgen. Op de naamdag van de Overste speelden we blokfluit. Zie de foto rechts. Links staat Jan, rechts ben ik.

Toen mijn stem gebroken was zat ik al gauw bij de voorzangers. Na 3 jaar tijdelijke gelofte (1959) ging ik weer terug naar Helmond en ook weer terug naar het Sint Jozefkoor.

Eind jaren zestig werd in Helmond-Noord (waar ik inmiddels woonde) de Paulusparochie opgericht. Een nieuw parochiekoor werd opgericht o.l.v. Frans van den Eijnden waar ik me toen bij aansloot.

De eerste jaren zongen we in de boerderij van Con Brio. Dat was tijdelijk de parochiekerk.

Na vertrek van Frans van den Eijnden werd Wim Verkoelen onze dirigent. Na een aantal jaren Gregoriaans gezongen te hebben ging het koor samen met het dameskoor. We zongen toen de ene week Gregoriaans en de andere week gemengd. Dit had tot gevolg dat Wim Verkoelen en Hein van Sas het koor verlieten. Toen werd Piet Vley dirigent van beide koren.

Einde jaren negentig moest Piet Vley vanwege ziekte stoppen met beide koren. Het bestuur van het koor vroeg mij of ik het dirigentschap wilde overnemen. Dat wilde ik wel graag. Na een cursus bij de Gregorius Vereniging in 's-Hertogenbosch ging ik aan de slag. We zongen nu iedere week Gregoriaans en één maal per maand met het Gemengd Koor. Na enkele jaren kreeg het koor versterking van enkele leden van het gestopte Binderenkoor. Het Gregoriaans koor kreeg ook versterking van een aantal zangers die van het Rozenhof kwamen, inclusief organist Marius Boogaarts. We gingen nu met het Gemengd Koor ook meerstemmige muziek zingen. Diverse Missen en gezangen.

Op onze vakanties naar Frankrijk gingen mijn vrouw en ik verschillende keren aan in Solesmes en zongen we in Lourdes mee in de mis in de grote ondergrondse kerk. Eens op een camping in de buurt van Taizé hoorden we van een oecumenisch klooster. Daar zijn wij natuurlijk naar op zoek gegaan. Het was echt een verrassing! Een klooster, opgericht aan het einde van de tweede wereldoorlog, door Frère Rogier. Frère Rogier was zelf protestant, maar de kloosterlingen waren van diverse geloofsovertuigingen. Er waren ook diverse priesters. Ze hadden daar een soort muziek die mij erg aansprak. De diensten die ze daar vierden werden bezocht door duizenden jongeren. Iedere dag werden daar verschillende diensten gevierd, steeds erg druk bezocht door vooral jongeren. De jongeren konden daar ook overnachten. Er werd ook gediscussieerd in diverse talen. Diverse onderwerpen kwamen aan bod. Met ons Gemengd Koor hebben wij diverse liederen van Taizé gezongen.

Met ons Gregoriaans Koor zongen wij na het Evangelie altijd *Laudate omnes Gentes*. Dat kwam ook uit Taizé. De kerkgangers zongen dat al wel mee.

Laudate Omnes Gentes

Taizé

1. Lau - da - te om - nes gen - tes, lau - da - te Do - mi - num. Lau -
2 Lou - ve - mos to - dos jun - tos o no - me do Se - nhor. Lou -

da - te om - nes gen - tes, lau - da - te Do - mi - num. Lau - num.
ve - mos to - dos jun - tos o no - me do Se - nhor Lou - nhor

Ik was ook lid van de Schola. Het programma was:

- 1ste zondag van de maand De Schola in de Pauluskerk.
- 2de zaterdag van de maand Gregoriaans in de Schabbertkerk.
- 3de zondag van de maand Gemengd koor in de Pauluskerk

De overige zondagen wilde Pater Daan graag Volkszang.

We organiseerden koormiddagen. Deze middagen waren een groot succes. De kerk zat altijd vol. Diverse koren zijn komen zingen: naast ons gemengd koor en het Schabbertkoor waren er o.a. kerkkoren uit Den Haag en Schijndel, het koor van de Bethlehemkerk uit Helmond, het kerkkoor uit Overasselt o.l.v. Guus Kuijs, het Helmonds mannenkoor en ook de blokfluitgroep van Guus Kuijs. Het was altijd een aangename middag.

In 2009 zijn we helaas met het Gemengd Koor moeten stoppen. Wegens ouderdom en het geringe aantal leden.

Twee weken later werd mij gevraagd in te vallen in Mierlo-Hout in de parochie van de H. Lucia. Die zaten plotseling zonder dirigent. Ik heb daar met veel plezier gewerkt. Een hoogtepunt was - ter gelegenheid van het samengaan van 3 parochies - een heilige Mis met zang van alle koren samen. We zongen de vierstemmige Messe Breve van Charles Gounod. Dat was voor mij een hele belevenis. Zo'n kleine 100 zangers voor je. Geweldig! Natuurlijk bleven we in de Pauluskerk en in de Schabbert Gregoriaans zingen. Na 2 jaar Mierlo-Hout gaf ik het stokje over aan Frank Pieper. Alleen de uitvaartdiensten bleef ik nog doen omdat Frank nog werkte.

Na een ongelukkige val was ik genoodzaakt te stoppen met dirigeren. Een afgescheurde pees in mijn arm was de oorzaak. Gelukkig kwam Antoon Wijnen ons uit de brand helpen. Helaas niet voor lang. Na het overlijden van Antoon waren we gedwongen te stoppen. Ik ben toen met nog een aantal andere zangers terug gegaan naar waar we begonnen zijn: het Sint Jozefkoor.

Verder heb ik nog 27 jaar gezongen bij gemengd koor Euphonia in Aarle-Rixtel en zing nu nog bij het seniorenkoor in Helmond. Ook heb ik 5 keer meegezongen met een projectkoor: het *Requiem* van Bruckner, 2 keer het *Requiem* van Mozart en 2 keer *Ein Deutsches Requiem* van Brahms. Fijn om te doen.

In 2008 werd mij de pauselijke onderscheiding *Pro Ecclesia et Pontifice* toegekend. De bijbehorende versierselen kreeg ik opgespeld door pater Daan Balk.

Ik hoop nog een aantal jaren te kunnen zingen in de St. Jozefkerk.

Paul Lambregts

Niet geboren, wel (zingend) getogen

Ik ben een van de weinige koorleden waarvan de geboortegrond niet in het Helmondse ligt. Ik kwam ter wereld in 1962 in het Noord-Hollandse Venhuizen als de jongste uit een gezin van 7 kinderen. Mijn ouders hadden daar een kruidenierszaak die feitelijk niet goed genoeg liep om zo'n groot gezin te kunnen onderhouden. Vandaar dat mijn vader in mijn geboortjaar in dienst trad als filiaalleider bij EDAH. En zo belandde ons gezin via Breda en Oldenzaal in 1967 in Helmond waar wij een woning betrokken boven de EDAH in de Heistraat, een paar honderd meter verwijderd van de St. Jozefkerk.

Mijn geboortehuis in Venhuizen

Het tweede jaar van de kleuterschool bracht ik door in de Eekhoornstraat. De eerste reactie van de kinderen daar staat me nog goed bij: “Wa prôte a ġaaj aarig”. Door de paar jaren in Oldenzaal praatte ik als kleuter namelijk enigszins nasaal met een Twentse tongval. De stap naar de Sint Jozefschool was een logische. Destijds nog een echte jongensschool met dito gedrag. Veel gedetailleerde herinneringen heb ik er niet aan. Wel dat ik een beetje verliefd was op juffrouw van Keulen van de 2e klas, als straf melden bij het hoofd van de school (Frits Boudewijns), meester Soeterboek die bij zijn afscheid iedere leerling een ingelijste miniatuur schonk, tekenen en natuurlijk het dagelijks zingen in de klas. Het was destijds niet mijn favoriete uurtje maar blijkbaar had mijn stem voldoende kwaliteit om na de normale lestijd nog deel te nemen aan de zangles; het laatste werd ook wel door mijn moeder aangemoedigd want zij vond muzikale vorming belangrijk. Ik geloof niet dat ik er zelf zo op aandrong.

Waarschijnlijk sloot je je aan omdat je vriendjes ook uitverkoren waren. En zodoende werd ik op 14 juni 1972 als 10-jarig zangertje lid van het Sint Jozefkoor. Bij de vaststelling van jubilea wordt er gemakshalve van uit gegaan dat je rond je achtste of negende levensjaar als zangertje bent begonnen maar ik denk dat ik een van de weinigen ben die een schriftelijk bewijs heeft van mijn eerste dag als lid van het koor. Ik moest toen blijkbaar ook een soort van examen doen waarbij diverse vaardigheden werden beoordeeld. Voor improviseren kreeg ik een "voldoende". Ik heb toen besloten om vanaf die dag de *juiste* noten te zingen.

De zangertjes in 1973. Ik sta op de eerste rij, 2^e van rechts

De eerste jaren bij de Sint Jozefzangertjes bestonden natuurlijk uit het wekelijks zingen van de Hoogmis, 2x per week repeteren en uitvoeringen / eucharistievieringen buiten Helmond. Ik kan me nog herinneren dat in die eerste jaren de reeds gepensioneerde Theo Driessen ons af en toe vergezelde. Vanaf 1974 nam ik ook jaarlijks deel aan de zomerkampen onder leiding van Silvère van Lieshout en Jos Leenen; Solesmes, Quidenham (VK), Lessoc (Zwitserland), Åa (Denemarken) en tenslotte Martincourt (Frankrijk). Het laatste kamp was memorabel met slechts één regenbui die naar mijn gevoel de hele week duurde. Bij vertrek was het kampterrein een grote modderpoel.

“Aanmodderen” tijdens het zomerkamp 1978 in Martincourt (F)

Rond mijn vijftiende maakte ik de overstap naar de “Capella Cambiata” (*Cambiata* van het Italiaans *cambiare* = veranderen). Hoe het idee ontstond weet ik niet maar er was behoefte aan een groep tussen de zangertjes en het herenkoor. Deze groep kreeg een aparte status binnen het koor met een zekere medeverantwoordelijkheid voor de jongeren op o.a. de zomerkampen. Een goed idee, want zeker voor jongeren in de puberende leeftijdsfase was het lidmaatschap van het koor geen vanzelfsprekendheid meer, gezien de vele andere mogelijke activiteiten en afnemende binding met de kerk in het algemeen.

De zangertjes in 1978 met op de achterste rij de Capella Cambiata

Ik zal zeventien geweest zijn toen ik de overstap naar het herenkoor maakte want in 1979 nam ik geen deel meer aan het jaarlijkse zomerkamp van de zangertjes. Redelijk kort daarna, begin jaren tachtig, trad ik toe tot het koorbestuur met een rol als secretaris. Hoogtepunten in die jaren waren (natuurlijk) de deelname aan het 8e internationaal congres voor de gewijde muziek in november 1985, de productie van "Officium Pastorum" en het 60-jarig bestaan van de Sint Jozefzangertjes in september 1989 met deelname van de Wiener Sängerknaben en het St. John's College Choir uit Cambridge. Ik had daarbij de eer en het genoegen om een weekend lang de "personal assistant" van George Guest, de toenmalige dirigent van het St. John's, te mogen zijn. In 1992 nam ik voor een zestal jaren afscheid van het koor (ik bleef wel lid) om voor werk te verhuizen naar achtereenvolgens Taiwan en Oostenrijk om in 1998 weer terug te keren op het vertrouwde nest. Al spoedig trad ik ook weer toe tot het bestuur met een rol als secretaris. Wat later werd daar het penningmeesterschap aan toegevoegd en sinds 2016 ben ik de voorzitter van het koor.

Het werd inmiddels bijna een traditie om iedere twee jaar een studiereis met het koor te organiseren. Zo ging het in die jaren naar Brugge (2000 en 2002), Rome (2005), Mechelen (2007), Brugge (2009) en Leuven (2011). Mooie reizen met als resultaat ook nog eens drie CD's tijdens die uitstapjes opgenomen: Maria Motetten (2003); Lux Aeterna (2009) en Lauda Sion (2011). Bijzonder was ook het jubileumjaar 2014 toen het 90-jarig bestaan van het koor werd gevierd met de facsimile-uitgave van het Vesperale van Margriet van Cortenbach, wederom een reis naar Rome, een Vesperale-dag en een reünie van acteurs en actrices van de films die de Sint Jozefzangertjes in de jaren '70 en '80 maakten.

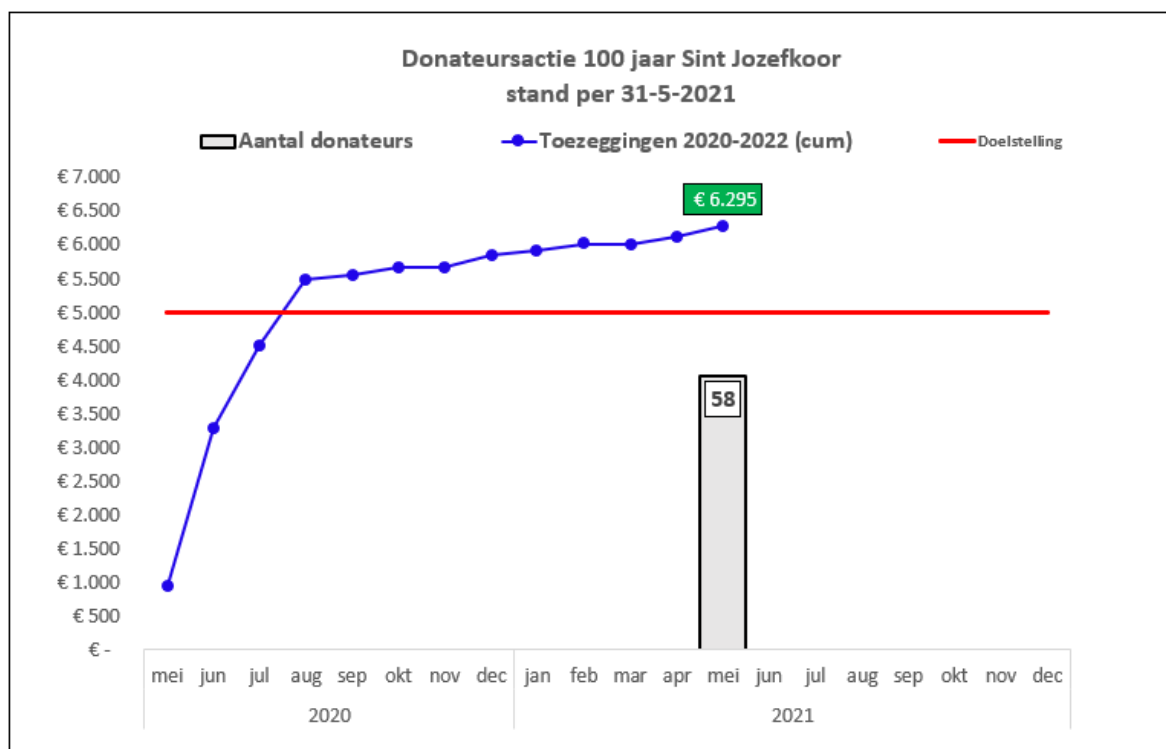
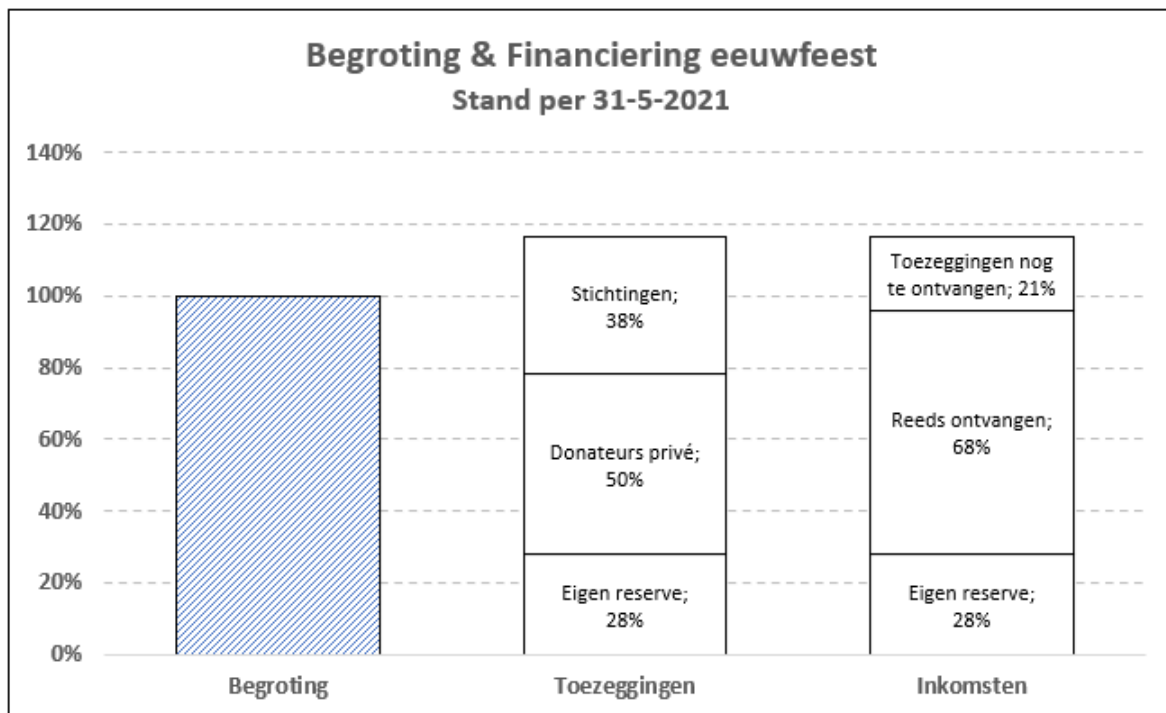
Terugkijkend op al die jaren, wat heeft het koor betekend en betekent het koor nog voor mij? Zonder twijfel is het koor na zoveel jaar een belangrijk, bijna onlosmakelijk deel van je leven geworden; het zit zagezegd in je "systeem"; het feit dat we nog steeds iedere week kunnen en mogen zingen draagt daar wezenlijk aan bij. Bij mijn 40-jarig jubileum in 2012 heb ik daar in mijn toespraak aan gerefereerd. Ook aan de verbondenheid tussen koor en kerk. Zonder St. Jozefkerk geen Sint Jozefkoor. De meesten onder ons kunnen zich nog wel herinneren hoe precair dit begin jaren '80 was toen het toenmalige parochiebestuur dreigde de Hoogmis op zondag naar buiten de St. Jozefkerk te verplaatsen. Gelukkig hebben de parochianen dat destijds weten te voorkomen maar het had mogelijk het einde van het koor kunnen betekenen. Deze wezenlijke verbondenheid tussen kerk en koor, de wekelijkse regelmaat en het feit dat we - ondanks onze gemiddeld hoge leeftijd - nog steeds met energie onze zang "nieuw" kunnen laten klinken maakt mij gelukkig.
"Cantate Domino, canticum novum"!

Hans van Saaze

Wervingsactie 100 jaar Sint Jozefkoor

Onderstaand de laatste stand van zaken m.b.t. de wervingsactie van ons eeuwfeest. Tot nu toe hebben we **58** private donateurs. De dekkinggraad van de begroting is momenteel **116%**, inclusief onze eigen reserve.

Geloofsbeleving

Liturgie, kerkgebouw, koor en kerkvolk.

Al aan het einde van de Middeleeuwen wilden groepen katholieken de liturgische vieringen dichter bij het volk brengen. Het zou echter nog geruime tijd duren voordat het zover was.

Tot in de 19de eeuw nodigde de indeling van de kerken daartoe ook niet uit. De indeling bestond uit een middenbeuk, ernaast zijbeuken die even groot waren als het middenschip en ook vol stonden met kerkbanken. De midden- en zijbeuken waren gescheiden door hoge zuilen van grote omvang die het zicht op het hoofdaltaar vooral vanuit de zijbeuken voor de kerkgangers ontnamen waardoor zij de liturgische plechtigheden maar slecht konden volgen. De gelovigen voelden zich niet betrokken bij de erediensten en waren "afwezig". Dat moest veranderen, vonden velen.

Rond 1900 gingen architecten de kerkgebouwen anders indelen; ze werden minder lang en breder. Bouwtechnisch bleek het mogelijk te zijn de omvangrijke kolommen tussen het middenschip en de zijbeuken te laten vervallen en hoge grote bogen van de ene zijde naar de andere zijde toe te passen. Vanaf dat moment werden vele kerken volgens deze bouwstijl gebouwd en hadden kerkgangers voortaan vrij zicht op het altaar ongeacht waar zij zich bevonden. Zo zag Paus Pius X dat voor ogen. In dit type kerken vindt het kerkkoor veelal zijn plaats naast het priesterkoor volgens de huidige opvattingen over de plaats van het kerkkoor in liturgische vieringen.

Paus Pius X

In de 19de eeuw ontstond er, aangevoerd door de benedictijner abdijs van Solesmes, met Dom Prosper Guéranger als initiatiefnemer, een vernieuwende geloofsbeleving die de persoonlijke geloofsbeleving

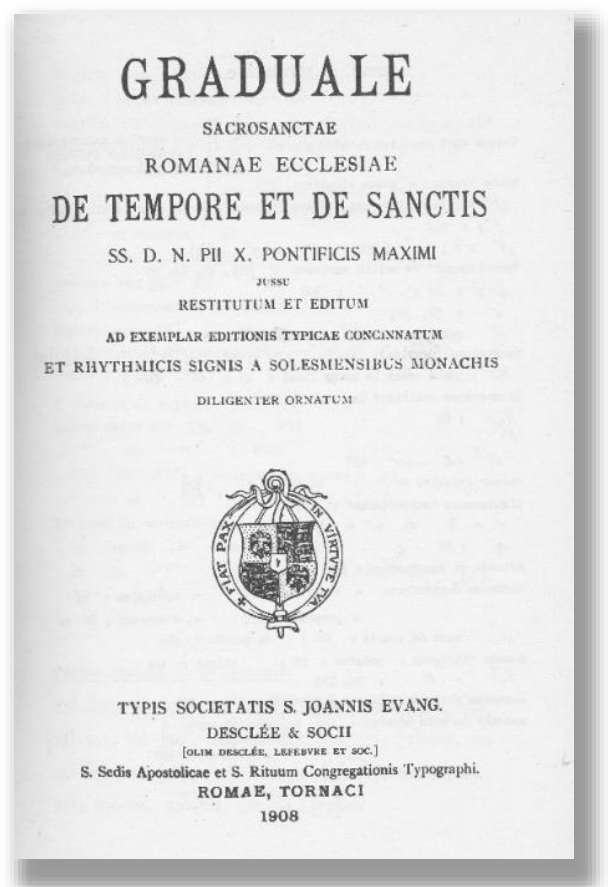
zou moeten aanwakkeren, zo was de gedachte. In 1903 sloot paus Pius X zich bij deze vernieuwing aan. Hij voerde belangrijke veranderingen door en moedigde mede daardoor de persoonlijke geloofsbeleving aan. Hij bepaalde dat:

1. Het gregoriaans op de eerste plaats moest komen;
2. De polyfonie van de Renaissance belangrijker was dan de latere polyfonie en dat wereldlijke muziek niet meer gewenst was;
3. Gemengde koren niet meer werden toegestaan;
4. Het orgel als enige instrument voor de begeleiding van religieuze gezangen was toegestaan;
5. Seminaristen geschoold moeten worden in gregoriaanse zang.

De vernieuwde opvattingen over de geloofsbeleving en de nieuwe bouwstijl sloten wonderwel goed bij elkaar aan.

Een jaar later (1904) gaf Paus Pius X de benedictijner abdij van Solesmes opdracht om een nieuw graduale samen te stellen (afbeelding rechts). Hij streefde ernaar dat het gregoriaans haar oude luister zou terugkrijgen. Ook wilde hij dat het kerkvolk actief op gepaste wijze en met overtuiging ging meezingen. Dat is nu net wat onze leermeester Driessen in onze parochie gestalte heeft gegeven.

Wim van Hugten

Bron: Bulletin van de Vereniging voor Latijnse Liturgie nr. 136

Verjaardagen

19 september	Jos Bastiaans
23 september	Albert Scheepers
15 oktober	Jo Kuijpers
26 oktober	Sjef Strik

Bestuur, dirigent en leden feliciteren je van harte en wensen je een fijne verjaardag toe!

